

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Francisci Arias, Societatis Iesv Theologi, Tractatus
Tres spirituales**

Arias, Francisco

Coloniae, 1615

4. Esse Deo gratam mortificationem etiam in rebus paruis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48767](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48767)

cisionis. Sed in his omnibus superamus propter eum, qui dilexit nos. Quod autem magis bonum contingere nobis poterit quam ut simus grati illi, qui tantopere nos dilexit? Et quoniam qui gratulati est, etiam aliquā ei affert voluptatem, non dubium est, quin mortificationis studio voluptatem aliquam auferamus, quemadmodum notauit Gregorius.

*Greg. l. 8.
mir. c. 15.*

CAPVT IV.

Plurimum placere Deo mortificandi studium etiam in rebus paruis, & ideo illud conuenire etiam perfectis.

PRÆTER hæc testimonia, quibus Christus declarauit sibi perpetuum esse mortificandi studium, suppetunt & alia sanè admiranda, & imprimis illud, quod multas sanctas animas, quas diuinitus aliquando, nullo humano magisterio adhibito, instruxit in sanctissimis fidei mysteriis in hac quoque virtute instruxerit. Fuit olim in Maximiani Christianorum immanissimi persecutoris palatio forma illustrissima, & pulcherrima nomine Domna, quatuor supra viginti annos nata, gentilitijs Deorum sacri-

*Surius in
Decem.*

MORTIFICATIONE. 195

sacrificijs præfecta. Hæc vbi lectione Epistolarum Apostoli Pauli, Actuumque Apostolorum, diuino aspirante numine, veram lucem aspexit, sacris tingi aquis petijt: quibus tincta tanto mortificandi sui spiritu accensa est, vt omnibus gemmis, thesauris, & vestibus pretiosis in pauperes erogatis, solo arido pane deinceps vitam tolerarit, semel in die comederit, storea lecti loco vsa fuerit; omnesque opes constituerit in vna cruce, in qua tanquam in imagine Christum Dominum venerabatur, & sacro vno codice, cuius lectione se quotidie pascebat. Hanc spiritum autem vsque ad finem vitæ, donec pro Christo sanguinem profunderet, conseruauit.

Idem euenit S. Leocritiæ, vt refert D. Aduarus in vita S. Eulogij. Erat hæc virgo filia cuiusdam Maurorum principis, eo sæculo, quo Mauri seruitute oppressam tenebant Hispaniam. Cum autem Deus illi inspirasset, vt Christianæ legi & baptismo se subijceret, mox omnibus opibus abdicatis, cilicio se induit, corpusculum acerbis ieiunijs, vigilijsq; & orationibus assiduis diu noctuq; maceravit, & vsq; ad Martyrium in hoc mortificandi exercitio perseuerauit.

rauit. Hunc mortificationis spiritus
vnà cum fide Deus inspirat eorum co-
dibus, qui toto pectore se ad eum con-
uertunt.

Verùm hic notandum est, morti-
ficationem, de qua loquimur, non solum
salutarem esse nobis, & Deo gratam,
rebus magnis, vt cum abstinemus ab
commodis & voluptatibus, quas me-
pensè amamus, aut carnem nostram
grauibus pœnis castigamus, sed etiam
in paruis & leuibus. In his enim homo
& excellentius virtutis exemplum præ-
bet, & plus seipsum abnegat, & magis
diuinum amorem declarat, quam in
præstandis vel deuotionis, vel misericor-
diæ operibus. Nam si minimum opus
bonus, etiam calix aquæ frigide
pauperi propter Christum, porrectus
tanti meriti apud Deum est, vt sua mer-
cede non careat, quanto plus placebit
Deo eius studium, qui propter Deum
se mortificat, abstinendo ab ijs, ad qua
naturaliter inclinatur, & sustinendo ad-
flictiones, quas natura odit, quantum
uis sint leues? Hæc doctrina præclari
ponderata est à religioso & sapientissimo
viro Ludouico Blofio, dum ita scribit
*Nihil Deo gratius offerri potest resignatione
proprie voluntatis: quia homini nihil est cari-
us*

Matth. 10.

*Blof. de in-
stit. Spir. c. 2.*

rius ipsa voluntate, & arbitrij libertate. Quādo qui propter Deum sensualitati, voluntatiq̄e propriae etiam in rebus minimis reluctatur, ac se mortificat, rem ipsi Deo magis gratiam facit, quā si multos mortuos ad vitam reuocaret. Afferit deinde huius rei similitudinem hanc. Si duo homines in eodem itinere constituti, elegantem flosculum offenderent, quorum alter cuperet quidem illum decerpere, sed melius deliberans, diceret sibiip̄si. Dimitte eum propter Deum, alter vero nihil praemeditatus carperet florem, iste quidem simpliciter decerpendo non peccaret, sed ille propter Deum dimittendo florem, tantam praedecepte obtineret meritum, quāta est distantia caeli à terra. Quod si Deus pro tantilla mortificatione tam grandem mercedem restituet, quantam illis redditurus est, qui se & omnia pro eius amore contemnunt, atque relinquunt? Asceta ergo frequenter dicat Deo intra se. Propter te Domine nolo illud videre, quum necesse non sit, ut ipsum videam: propter te nolo illud audire, nolo illud gustare, nolo illud oqui, nolo illud tangere. Ipse Deum in fundo animae suae perfecte sentire non poterit, nisi in eo moriatur, quicquid inordinatum est. Hæc Blosius.

Res profectò consolationis plena, quæ meritò inflammare nos omnes debeat, ut huic militiæ spirituali sub tanto Duce.

Aug. l. 82.
q. 36.

to Duce nomina demus, & bellum
 ge ac perpetuum cupiditatibus nostris
 indicamus, quandoquidem contra
 quam leui victoria maximam nos
 coronam quotidie in cælo parare po-
 simus. Certè ad roborandam magis
 imbecillitatem nostram voluit Dom-
 nus illustria quoque huius rei nos
 relinqui exempla, vt est illud apud
 Gregorium de seculari quodam, religio-
 gioso tamen viro, qui quotannis con-
 fuerat inuisere S. Benedictum, vt
 ius se precibus commendaret, idque fe-
 ciebat ieiunus. Verùm cum aliquando
 viator alius se comitem illi adiunxi-
 set, qui eum semel, secundo, tertio, et
 tibi aliquid sumendum, quem seculum
 tulerat, inuitarat, tandem flexus sum-
 psit. At cum ad S. Benedictum perue-
 nisset, is ei hoc factum impropere
 dicens: *quid est frater, quod malignus ho-*
stis, qui tibi per conuivatorem tuum locum
est, semel tibi persuadere non potuit, se-
cundo non potuit, tertio verò persuasit, et
te ad hoc, quod voluit, superauit? Tunc illi
 inquit Gregorius, reatum infirma sene-
 tis cognoscens eius pedibus prouolutus tam
 magis cepit culpam desistere et erubescere, qui-
 to se cognouit etiam absentem in Benedicti
 patris oculis deliquisse. In quo exemplo
 nota-

L. 2. dial. c.
 13.

notandum est, quantum illius parvæ mortificationis fuerit meritum, cui tot insultus fecit dæmon per illum viatorem, quamque Deus patefieri voluit S. Benedicto, ne sæcularis ille homo tanti boni in posterum iacturam faceret. Quamvis verò ex hoc exemplo satis liqueat, quantum sit in exigua etiam mortificatione operæ pretium, tamen clarius liquebit ex sequenti.

S. Petrus Damianus, Cardinalis doctissimus commemorat quendam Abbatem virum religiosum, aliquando iussisse sibi emi piscem, cuius edēdi desiderio tenebatur; cum autem iam coctus ad mensam eius allatus esset mendicum præ foribus magno studio petijisse sibi eleemosynæ loco porrigi, quod appositum esset Abbati. Tum Abbatem, ut se mortificaret, assensisse, ut piscis vnà cum scutella pauperi daretur: pauperem autem, vbi scutellam accepisset in conspectu præsentium à terra sublatus in cœlum, nec amplius visum. Quo facto Deus aperte declaravit, quā gratus sibi fuerit ille mortificationis, & misericordiæ actus. Idcirco enim angelum suum pauperis specie ad Abbatē illum misit, ut moneret eū ad cohercendum appetitū in eo, quod cupide

*In append.
bibl. sacre*

desi-

desiderauerat; & ideò angelus visibiliter ascendit in cœlum, vt indicaret mortificationis, misericordiæque beneficium homines habitationem cœlestem promereri. Quòd verò Deus visibiliter huic fecit Abbati, id inuisibiliter præstat omnibus, qui suo ori detrahunt cibos, ad quos afficiuntur, vt pauperibus Christi porrigant.

Hinc sequitur mortificationis studium commendatum esse debere non solum incipientibus, qui nondum magnum habent in virtute progressum, & perturbationibus animi necdum plenè imperare norunt, sed etiam perfectis: horum enim æquè ac illorum munus est, suis actionibus virtutum operam dare, quæ cum gratiores sint Deo, tum etiam ampliorem promerentur gloriam. Scribit S. Ioannes Climachus in quodam celebri monasterio, se cum animaduertente, sanctum quendam monachum grauitè à superiore reprehendi in re, cuius culpam nullam habebat, innocentia eius patrocinium suscepisse. Tum autem superiorem, qui erat prudentissimus, sibi respondisse. Non me latet, illum esse culpæ expertem, sed facti mei scopus fuit, illi hac increpatione & mortificatione præbere merendum.

Cap. 4.

materiam. Sicut enim crudeliter agit parens, qui panem infantis ori subtrahit, sic Prælati, qui subditis suis, quando capaces sunt, reprehensionibus & alijs mortificationis generibus, subtrahit promerendi materiam. Atque huic rationi, quæ præcipua est, adiunxit aliam, qua declarat mortificandi exercitium esse commune omnium; nam, inquit, sicut terra licet fertilis, infructuosa redditur & sylvestris, si non colatur, sic animus hominis pii, & in virtute perfecti, nisi quotidie mortificetur.

Quare nunquam mortificandi occasio, si quando ultro se offerat, deserenda est; cupiditatibus carnis, & superuacaneis voluntatis nostræ desiderijs repugnando, aduersitates quoque, quas Deus nonnunquam immittit, patienter suscipiendo, & voluntarias pœnas adiungendo, ut perficiamus, quod Apostolus à nobis exigit, hoc est, *ut exhibeamus corpora nostra hostiam viventem, sanctam, Deo placentem, rationabile obsequium nostrum.* Ut offeratur aliquid Deo in sacrificium, illud necesse est occidi, nihil enim propriè sacrificij nomen obtinere potest, nisi mors, vel mortis præsentatio illud antecesserit. Marty-
res

Rom. 12.

res sancti sua corpora mortua offer-
bant Deo in holocaustum odoris sue-
uissimi, hoc est, gratissimum, quanto
poterant diuina gratia adiuuante, se
operis virtute offerre. Sic qui se mor-
tificant, offerunt corpora sua Deo, que
ad substantiam in sacrificium viuum
mortuum verò quoad inclinationes, &
cupiditates inordinatas. Atq; ideo hoc
sacrificium est species Martyrij oculi
Dei gratissima, vt pulchrè exponit
Bernardus in illa verba Christi. *Qui per-*
diderit animam suam propter me, inueniet
eam. Perdet eam dixit, siue ponendo vt ma-
tyr, siue affligendo vt pœnitens. Quinque
genus martyrij est, spiritu facta carnis mor-
tificare, illo nimirum, quo membra cadunt
ferro, horrore quidem minus, sed diuturnitate
molestius. Quibus verbis S. Bernard. per-
spicue ostēdit, quanti facienda sit mor-
tificatio, vt quæ etiam cum Martyrio
meruerit comparari.

Bern. serm.
30 in Can.
Matth. 16.

CAPVT V.

Quòd exercitio mortificationis imite-
mur Christum.

AD complectendum mortifica-
tionis Exercitium, non solum
per mouere nos debet primarius
cuius